

Tweede Kamer

DER STATEN-GENERAAL

Toespraak Voorzitter

Bij het afscheid van Paul van Meenen, 6 juni 2023

Beste Paul,

Wat jammer dat je de Kamer en de D66-fractie gaat verlaten. Ik ben niet gelukkig met vroegtijdige vertrekkers zoals je weet, maar je blijft toch onderdeel van de Staten-Generaal. Wat fijn dat jouw ervaring en grote kennis behouden blijft voor het Nederlandse parlement. Je ruilt de Tweede Kamer voor de Eerste en vertrekt dus naar de overkant, zoals we dat vroeger noemden. Inmiddels liggen we een stukje verder uit elkaar! Ik bedoel dit dus in letterlijke zin...

Ik weet dat ik je niet beledig als ik je een politieke veteraan noem. Al in het jaar 2000 liet je in de pers weten dat je het liefst minister van Onderwijs wilde worden. Je had toen een lijntje met oud-Kamerlid Ursi Lambrechts die als het ware ook jouw stem in de vergaderzaal kon laten horen.

Jouw eigen stem klonk in de plenaire zaal pas twaalf jaar later. Daarvoor verliet je je geliefde onderwijsveld en de lokale politiek van Leiden, allebei omgevingen waar je enorm op je plaats voelde. Maar ik kan me niet aan de indruk onttrekken – en je brief maakt dat ook duidelijk – dat je je ook in het Haagse thuis voelt.

Als onderwijzman pur sang was het misschien wat raar dat je eerste speech in de Kamer ging over de winkelsluitingswet, maar dat zullen we maar wijten aan het feit dat je een nieuwkomer was in de fractie.

Je was en bent een onderwijzman in hart en nieren. Mensen zeiden weleens dat ze spreekwoordelijk het krijt nog weleens op je pak nog konden zien zitten.

Wat je aantrok in het vak van leraar was dat je die beroepsgroep als leuke mensen definieerde, met werk dat erop neer kwam dat je omging met jonge mensen, ze iets bijbracht, met tegelijkertijd een soort vrijheid, een vrij bestaan.

Je koos voor het vak wiskunde waarvoor je in Leiden studeerde.

Wel jammer – beetje pijnlijk misschien ook - dat je een paar jaar later, in 2014, zakte voor een minirekentoets... Overigens was je van de deelnemende Kamerleden wel de beste, met drie van de zes vragen goed! Dus ja, niet zo pijnlijk toch.

Je hebt je als schaap met vijf poten altijd enthousiast getoond in extra curriculaire activiteiten. Ik noem het winnen van de Grote Geschiedenisquiz in een team met Liesbeth van Tongeren en Gert-Jan Segers, je bekroning als kampioen snellezen en deelname aan parlementaire schaakcompetities.

Niet onvermeld wil ik laten dat je met graagte de voorzittershamer hanteerde, zowel hier in de zaal als bij commissievergaderingen. Daar toonde je je streng maar rechtvaardig. Met je optreden als voorzitter haalde je weleens de landelijke pers.

Met dat in het achterhoofd kan ik me dan ook levendig voorstellen hoe het geweest moet zijn voor leerlingen in jouw College die zich op basis van wangedrag bij hun rector moesten melden!

Maar al deze zaken hebben je nooit afgeleid van het beleidsterrein waar je hart ligt, het onderwijs. Denken in kansen, meer vertrouwen van de overheid in onderwijs en daardoor grotere zeggenschap van leraren, leerlingen en ouders, grote aandacht voor het basisonderwijs en ruimte voor investeringen in wetenschap, internationalisering, digitalisering, innovatie en duurzaamheid.

In een notendop zijn dat de waarden die je onvermoeibaar naar voren hebt gebracht in je vele bijdragen aan het onderwijsdebat.

Tekenend is dan ook dat je in een interview als je eerste wapenfeit noemde, je aangenomen motie over de herziening van het curriculum in basis- en voortgezet onderwijs, die kon rekenen op steun in de Kamer en in het onderwijs. En natuurlijk de initiatiefwetsvoorstellen waar je verantwoordelijk voor bent, met als recentste een wet om het leerrecht te verankeren in de nationale wet- en regelgeving. Je zult de parlementaire verdediging daarvan in deze Kamer helaas niet kunnen afmaken.

Je hebt het leven ooit vergeleken met een rivier waarin ijsschotsen voorbijdrijven. Je kunt ze voorbij laten gaan, die ijsschotsen, maar je kunt er ook óp springen. Jij kiest er vaak voor om dat laatste te doen. De meest recente sprong is de overstap naar de Eerste Kamer.

Als je opdracht zie je voor jezelf een rol weggelegd om de politieke kalmte te bewaren door verbinding te zoeken met andere partijen. Ik hoop van harte dat dat lukt, en dat het je ook lukt om meer tijd te besteden aan je kleinkinderen, je honderdjarige moeder en je broer.

Beste Paul,

Hoewel je hier gemist zult worden, krijgt de Eerste Kamer er een voortreffelijk Kamerlid bij. Ik hoop dat je terugkijkt op een belangrijke en vruchtbare periode als lid van deze Kamer.

En die andere negen lessen uit je cursus 'Gelukkig oud worden in de politiek'... Misschien iets voor een boek? Blijf vooral fluitend naar je werk gaan!

Het ga je goed!